

Folketingets Retsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

1. marts 2006

Lovforslag nr. L 65 om juridisk rådgivning

Dansk Landbrug skal herved på ny henvende sig til Retsudvalget i anledning af det af Justitsministeren fremsatte lovforslag L65 om juridisk rådgivning.

Baggrunden for henvendelsen er, at Justitsministeriet ved sin besvarelse af spørgsmål nr. 8 af 12. januar 2006 fra Folketingets Retsudvalg i det store og hele har afvist Dansk Landbrugs indsigelser mod lovforslaget. Justitsministeriet anfører bl.a., at hensynet til at sikre den fornødne beskyttelse af forbrugerne er så tungtvejende, at der er behov for en særlig regulering af den erhvervmæssige udøvelse af juridisk rådgivning.

Det er Dansk Landbrugs opfattelse, at der ved det fremsatte lovforslag - som ikke begrænser udøvelsen som sådan - opstilles en række nye krav for den erhvervmæssige virksomhed med juridisk rådgivning, som medfører et unødigt omfattende bureaukрати.

Allerede i dag ydes juridisk rådgivning af en lang række rådgivere, f.eks. revisorer, landinspektører, ejendomsmæglere landinspektører og rådgivere tilknyttet interesseorganisationer, herunder bl.a. juridiske rådgivere i Dansk Landbrugs foreninger. For alle disse rådgivere vil lovforslaget kunne medføre en unødvendig besværliggørelse af udøvelsen af deres hidtidige erhvervmæssige rådgivning og samtidig skabe ubalance i konkurrencen til fordel for advokater og pengeinstitutter.

Langt hovedparten af ovennævnte rådgivere opererer allerede i dag under systemer og forsikringsordninger, der sikrer kunderne. F.eks. har Dansk Landbrug etableret en ansvarsdækning for rådgiveransvar i Risikofonden, der omfatter samtlige foreninger under Dansk Landbrug. Risikofonden er ikke et ansvarsforsikringsselskab, men fungerer på samme måde som et ansvarsforsikringsselskab for medlemsforeningerne. Situationen er derfor den, at de heldigvis få fejl, der begås af ansatte i Dansk Landbrugs rådgivningstjeneste, allerede i dag er omfattet af denne risikodækning. Det gælder uanset, om der er tale om juridisk rådgivning eller anden form for rådgivning. Der er i Dansk Landbrugsrådgivning, som dækker rådgivningsvirksomheden under Dansk Landbrug, ansat ca. 3300 medarbejdere, som i princippet står til rådighed for samtlige medlemmer af Dansk Landbrug samt kunder, der ikke er medlemmer.

Det er Dansk Landbrugs opfattelse, at lovforslagets intentioner om at sikre forbrugerbeskyttelse i forbindelse med juridisk rådgivning mest optimalt sikres ved at forbrugeren har garanti for at få dækket evt. tab, som han måtte lide ved rådgivningen, gennem en forsikringsordning eller tilsvarende risikodækning. Reelt er risikodækningen en dobbeltgaranti: direkte i kraft af, at der er sikkerhed for, at der udbetales erstatning for ansvarspådragende rådgivning - og indirekte i kraft af, at kun seriøse rådgivere i praksis vil kunne opnå forsikringsdækning.

Lovforslaget bør derfor udformes således, at rådgivere, der er undergivet en forsikrings- eller risikodækning, fx svarende til, hvad der er gældende på revisorområdet, skal være undtaget fra loven om juridisk rådgivning. Andre juridiske rådgivere, der ikke kan eller ønsker en sådan forsikringsdækning, må derimod afgive de oplysninger, som der stilles krav om i lovforslaget. Det vil skabe lige og fair konkurrencevilkår mellem f.eks. revisorer, advokater og Dansk Landbrugsrådgivning ligesom vort forslag sikrer den ønskede forbrugersikkerhed.

Alternativt skal vi foreslå, at lovforslaget fritager juridisk rådgivning, som afgives i erhvervsmæssige kunderelationer, eller undtager juridisk rådgivning udøvet af ansatte i interesseorganisationer.

Dansk Landbrug skal i øvrigt gentage sin tidligere kritik af kravet om, at der skal foreligge en skriftlig rådgivningsaftale i alle rådgivningssituationer. Dette gør det efter vor opfattelse umuligt at håndtere telefonisk rådgivning, som udgør en meget væsentlig del af den samlede rådgivning indenfor den juridiske rådgivning i vore medlemsforeninger. Som eks. kan anføres en situation, hvor et medlem eller kunde telefonisk anmoder om en juridisk rådgivningsydelse. Hvis der ikke er mulighed for en elektronisk løsning på kravet om et skriftligt aftalegrundlag her og nu, er rådgiveren efter lovforslaget nødt til at afbryde samtalen / rådgivningen, poste en skriftlig aftale, som opfylder lovforslagets krav, og afvente en tilbagemelding fra den pågældende.

Selvom der tages udgangspunkt i, at der kan udarbejdes skriftlige rådgivningsaftaler til brug for et løbende kundeforhold, jfr. Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg, vil der opstå vanskelige afgrænsningsproblemer i den praktiske håndtering af kravet om skriftlige rådgivningsaftaler, f.eks. i forbindelse med at der sker ændringer i rådgivningsydelsen.

Justitsministeriet har endvidere i sit svar på spørgsmål nr. 1 henvist til, at det på et senere tidspunkt, når der måtte have dannet sig en branche for juridisk rådgivning, kunne være hensigtsmæssigt at udarbejde en standardaftale på området. Dansk Landbrug har vanskeligt ved at se, hvordan der kan dannes en branche for dette område, der er uhomogent, og skal som førnævnt pege på, at der i Dansk Landbrugsrådgivning er ansat ca. 3.300 medarbejdere, hvorfor det vil være praktisk umuligt at afgive oplysninger om samtlige ansatte medarbejders uddannelse i en standardaftale om løbende kundeforhold.

Dansk Landbrug skal afslutningsvis anføre, at det ville være naturligt at udsætte den videre behandling af lovforslaget, indtil der foreligger en betænkning fra det af Justitsministeren nedsatte advokatudvalg.

Med venlig hilsen

Gert Karkov
Dir. tlf. 33 39 46 03
E-mail: gka@dansklandbrug.dk

